

UNIVERSITY OF GOTHENBURG

SCHOOL OF BUSINESS, ECONOMICS AND LAW

Ideal democracy – a shortcut to economic growth?

Dennis Akgün Dehiller & Rola Khalaily

Autumn 2018

Abstract

This paper is a cross-national panel study on the linkages between economic growth and democracy. The main purpose of this study is to analyze whether there is a significant difference in how different types of democracies affects a countries economic growth. The two dimensions of democracy examined are *electoral* and *liberal democracies*. The electoral democracy index is commonly referred to as the minimal definition of democracy and includes a number of institutional features such as free and fair elections and freedom of expression and association. The liberal democracy index goes one step further and adds two main aspects on top of the electoral democracy: the protection of individual liberties and institutional checks and balances. The results of this paper confirm that there is a difference between the two dimensions of democracy. The results suggest that there is a positive relationship between democratization and economic growth. The results suggest that countries with a higher score on the electoral democracy index experience a higher growth rate when democratized. We found no statistical evidence that countries with a high score on the liberal democracy would experience higher growth. Therefore, our results indicate that countries with a higher value on the electoral democracy index tend to have a higher growth.

Kandidatuppsats i nationalekonomi/
Bachelor's thesis in Economics (15hp)
Department of Economics,
School of Business, Economics and Law
University of Gothenburg

Supervisor: Pelle Ahlerup

Innehållsförteckning

1. Introduktion	1
2. Bakgrund	3
2.1. <i>Demokrati</i>	3
2.1.1. Electoral democracy	4
2.1.2. Liberal democracy index	5
2.1.3. Andra typer av demokrati	5
2.2. <i>Ekonomisk tillväxt</i>	6
3. Litteraturoversikt	8
3.1. <i>Demokrati och ekonomisk tillväxt</i>	8
3.2. <i>Ekonomisk tillväxt och demokrati</i>	11
4. Teoretiskt ramverk	13
4.1. <i>Tillväxtteori</i>	13
4.1.1. Exogen tillväxtteori	13
4.1.2. Endogen tillväxtteori	13
4.2. <i>Demokratins effekter</i>	14
4.2.1. Politisk stabilitet och investeringar	14
4.2.2. Rättsstaten och maktindelning	15
4.2.3. Demokrati som fredsbevarare	16
4.2.4. Offentliga utgifter och utbildning	17
5. Data	18
5.1. <i>Ekonomisk tillväxt</i>	18
5.2. <i>Demokratimått</i>	19
5.2.1. Elektär demokrati	20
5.2.2. Liberal demokrati	21
5.3. <i>Kontrollvariabler</i>	21
5.3.1. Humankapital	21
5.3.2. Investeringar	22
5.3.3. Offentlig konsumtion	22
5.3.4. Inkomst	23
5.3.5. Summering av variabler	23
6. Metod	26
6.1. <i>Metodval</i>	26
6.2. <i>Heteroskedasticitet</i>	27
6.3. <i>Seriekorrelation</i>	28
6.4. <i>Multikollinearitet</i>	28
7. Resultat	29
7.1. <i>Elektär demokrati</i>	29

7.2.	<i>Liberal demokrati</i>	31
7.3.	<i>Summering</i>	32
8.	Diskussion	34
9.	Slutsatser	36
10.	Referenser	37

1. Introduktion

Forskningen har sedan 50-talet sökt svar på hur ett lands nivå av demokrati påverkar dess ekonomiska tillväxt. Ämnet blev speciellt intressant efter den tredje demokratiseringsvågen och Sovjetunionens fall då flera stater firade sin självständighet (Huntington, 1991). Men är demokratisering något att fira utifrån ett ekonomiskt perspektiv? Bidrar demokrati som styrelseskick till ekonomisk välfärd och utveckling? Det har länge diskuterats om demokrati med sina utdragna byråkratiska processer de facto är det effektiva styrelseskick den ger sken av att vara. Detta har varit föremål för en lång rad nationalekonomisk och statsvetenskaplig forskning och har besvarats utifrån många infallsvinklar och givit minst sagt tvetydliga resultat. Det är dock först nu man har sett en negativ trend av demokratisering i stater. För första gången sedan 1979 har antalet länder som minskat sitt demokratiska kapital varit lika många som de stater som demokratiseras (Varieties of Democracy, 2018), vilket gör detta till en högst aktuell fråga. Sedan andra världskriget har flera asiatiska stater upplevt en stor ekonomisk tillväxt, bl.a. Kina och Singapore, trots en stor saknad av demokratiska principer och institutioner.

Den tidigare forskningen är minst sagt oense om demokratins påverkan på ekonomisk tillväxt. Det råder inte heller konsensus om huruvida demokratin har en direkt eller indirekt effekt på tillväxten. Tidigare forskning pekar bland annat på humankapitalets, transparens och den fria marknadens betydelse som några av de faktorer som påverkar tillväxten och är en indirekt effekt av demokratin (Doucouliagos & Ulubaşoğlu, 2008). Dock finner vi en problematik i att man i tidigare forskning använt begreppet demokrati som en svart box, utan att beröra dess olika komponenter och beståndsdelar. Vi menar, likt Coppedge et. al (2011), att problematiken i att mäta demokrati ligger i dess subjektiva natur och att den uppfattas olika av olika personer. Därav är att anta homogenitet bland demokratiska stater är direkt felaktigt - demokratins former och dess omfattning varierar kraftigt länder emellan.

Demokratin utgår ifrån principen om folkstyret. Vad folkstyre i denna bemärkelse innebär är att ett lands invånare ska, direkt eller genom representation, ha makten att fatta beslut och makten över de beslut som fattas på dagordningen. Tanken om folkstyret grundar sig därmed i medborgarnas frihet att bestämma hur makten fördelas och brukas, men även medborgarnas lika värde är en utav grundförutsättningarna för en fungerande demokrati.

Eftersom demokrati är ett teoretiskt begrepp som i empirin är svårstuderad har vi valt att dela in demokratibegreppet i två dimensioner; den elektära demokratin och den liberala. Till skillnad från tidigare forskning har vi valt att öppna upp möjligheten för att mäta om demokratins olika dimensioner och kriterier har en betydelse för hur den påverkar tillväxt. Den första definition av demokrati vi väljer att utgå ifrån är elektär demokrati, även känd som den minimala schumpeteriska definitionen, vilken definierar demokrati som "ett politiskt system i vilket politiska positioner tillsätts genom en kamp om folkets röster" (Diamond, 2002). Men för att undersöka om tillväxten påverkas av ytterligare demokratiska instanser, kommer vi jämföra effekten av den elektära demokratin med den liberala demokratidefinitionen som tar steget längre och hävdar att en stat med fria och rättvisa val inte kan kallas demokrati utan att bl.a. värna om rättssäkerheten, transparens och minoriteters rättigheter. Den liberala definitionen av demokrati utvärderar även demokratins kvalitet utifrån hur i vilken utsträckning denna reglerar makten för makthavare för att försvåra maktmissbruk (Coppedge et al., 2011). Anledning till att vi valt just dessa två definitioner av demokrati är för att den elektorala demokratin oftast ses som "baskriteriet" för demokratin, medan den liberala demokratin ses som den mest omfattande typen av demokrati - idealkriteriet. En mer genomgående definition av respektive demokrati och dess olika komponenter kommer presenteras senare i uppsatsen.

Således är syftet med denna uppsats att undersöka om och hur olika dimensioner av demokrati påverkar tillväxten och att undersöka skillnad mellan hur ett liberaldemokratiskt kontra elektoraldemokratiskt statsskick påverkar den ekonomiska tillväxten. Utifrån detta syfte formulerar vi frågeställningen "Finns det någon skillnad mellan demokratins dimensioner och hur dessa påverkar den ekonomiska tillväxten?". Vi frågar således oss själva om variabler så som omfattande fri- och rättigheter och transparens bidrar till ekonomisk tillväxt, eller om den istället hämmar denna. Uppsatsen är fördelad på nio avsnitt, där detta introduktionsavsnitt efterföljs av avsnitt två, där vi behandlar de centrala begrepp bakgrund. I avsnitt tre presenteras tidigare forskning och dess resultat. Därefter, i avsnitt fyra, följer en presentation om teoretiska ramverk för att sedan övergå det femte avsnittet som behandlar den data som ligger till grund för uppsatsen. I avsnitt sex presenteras den till forskningsmetodiken vi applicerar i vår uppsats. I avsnitt sju presenteras våra resultat för att sedan diskuteras i avsnitt åtta. Slutligen presenteras slutsatserna i avsnitt nio.

2. Bakgrund

I denna del av uppsatsen presenteras de centrala begrepp som kommer genomsyra uppsatsen. Första delen ger en kort genomgång av demokratin, dess två dimensioner och vad dessa omfattar, följt av den genomgång av vad ekonomisk tillväxt innebär.

2.1. Demokrati

Som ovan nämnt i avsnitt 1 utgår demokratin ifrån principen om folkstyret. Detta förutsätter att principen ”en person – en röst” följs. Hur detta de facto implementeras i politiska processer skiljer sig dock i stor utsträckning mellan länder och över tid.

I den tidigare litteraturen finns det en stor variation i hur man mätt demokrati då det saknas ett standardiserat mått på denna. En av de mer vanligt förekommande definitioner är Joseph Schumpeters minimala definition som innebär att ett land uppfyller vissa demokratiska institutioner berörande valprocessen. Joseph Schumpeters definition menar att fria och rättvisa val och fritt inträde att kandidera till politiska positioner måste vara uppfyllda för att ett land ska klassificeras som demokratiskt (Acemoglu & Robinson, 2005). Denna definition har dock ifrågasatts i tidigare litteratur, med argument att länder som Turkiet och Ryssland håller i fria val och men är långt ner på demokratiskalan då dessa inte uppfyller andra grundläggande demokratiska fri- och rättigheter som t.ex. yttrande- och tryckfrihet (Centre for Systemic Peace, 2018). Även Europadomstolen menar att ett land klassas som demokratiskt först när den utöver fria och rättvisa val även karaktäriseras av pluralism och friheten att ifrågasätta politisk ideologi (Cameron, 2014).

En annan vanligt förekommande definition som menar att fria och rättvisa val inte är tillräckligt för att få kallas för demokrati är Robert Dahls ”polyarchy” där han tar steget längre än Schumpeter och menar att den demokratiska staten även bör värna om de instanser som faktiskt gör valen meningsfulla. Han menar att valen i sig är betydelselösa om statsmakten inte värnar om t.ex. mötes- och yttrandefrihet och delar således upp demokratibegreppet i bas- och idealkriterier (Diamond, 2002).

Då vi har sett en brist i den data som använts i tidigare forskning har vi valt att använda Varieties of Democracys data (hädanefter V-Dem). Detta eftersom vi menar att andra vanligt förekommande mått inom forskningen inte fångar upp de dimensioner av demokrati som vi i

denna uppsats är intresserade av att undersöka. V-Dem mått gör det möjligt för att analysera demokratin ur de bas- och idealkriterier som diskuteras ovan. Den minimalistiska schumpeteriska definitionen motsvarar det mått som hos V-Dem kallas för ”electoral democracy” (elektär demokrati). Demokratins bredare definition som diskuteras i Diamond (2002) är liberal demokrati. Den liberala demokratin (idealdemokratin) bygger på den elektära demokratin (baskriterierna) och adderar till denna de liberaldemokratiska kriterierna för att skapa den ideala demokratin. Genom att samla data som täcker de olika variabler som definierar elektär och liberal demokrati har man därigenom skapat två demokratiindex, vilka presenteras närmre nedan.

2.1.1. Electoral democracy

Den elektära demokratin (electoral democracy) grundar sig i Robert Dahls tanke om polyarkin. Polyarkin menade Dahl (1973) var ett styrelseskick som uppfyllde baskriterierna för en demokrati, men inte tog steget längre för att leva upp till de ideala kriterier som oftast förknippas med demokrati. Han menade att dessa baskriterier var implementeringen av allmänna fria och rättvisa val och lika rösträtt.

Den elektära demokratin syftar till att upprätthålla demokratiska val där samtliga röstberättigade individer i ett land har lika rösträtt och fritt får rösta på vilket parti de vill. Det viktigaste för att ens möjliggöra rättvisa val menar Dahl (1973) är förekomsten av ett flerpartisystem. Han menar att även Nordkorea håller val, dessutom ett av de val med högst valdeltagande, dock finns det enbart ett parti att rösta på, vilket strider mot den elektära demokratis kriterier om att valfritt få välja var man vill placera sin röst (Lindberg & Teorell, 2013).

Även om partierna och själva valprocessen är de mest centrala delarna i denna definition av demokrati, menar Coppedge et al. (2011) att det även andra viktiga faktorer behövs uppfyllas för att staten ska få kallas sig för demokratisk, så som mänskliga fri- och rättigheter, tillgång till alternativa informationskällor, decentraliserad maktindelning och granskande institutioner. Dock menar man att dessa faktorer främst är sekundära. De variabler som ingår i V-Dems elektära demokratiindexet är upprätthållandet av yttrande- och mötesfriheten, i vilken utsträckning valen är fria och rättvisa, andelen av den vuxna befolkningen som är röstberättigade och om politiker väljs genom ”populära” val – dvs dem val där en avgörande andel av befolkningen får och faktiskt deltar i valet (Coppedge et al., 2018).

2.1.2. Liberal democracy index

Det elektära demokratiindexet och den liberaldemokratiska komponenten bildar tillsammans det så kallade liberaldemokratiska indexet. Den liberaldemokratiska komponenten är de demokratiska instanser och institutioner som måste implementeras för att klassificeras som en liberal demokrati (Lindberg & Teorell, 2013). Detta innebär alltså att de institutioner som definieras av komponentens adderas till den elektära demokratins baskriterier. Den liberala komponenten fokuserar till stor del på decentralisering av makten för att begränsa makthavarens maktmissbruk. Denna komponent lägger även ett särskilt fokus på mediernas roll, intressegruppers närvaro och rättssäkerheten. En stor tyngd läggs även på att mänskliga fri- och rättigheter garanteras och konstitutionen efterföljs (Coppedge et al., 2011). Detta kan tyckas vara en självklarhet baserat på gemene mans uppfattning av demokrati, men för att förstå vad detta egentligen innebär bör man förstå innebörden av konceptet majoritetsdemokrati som står stick i stäv med den liberala demokratin.

Ett land som klassificeras som majoritetsdemokrati garanterar att majoritetens vilja genomförs i praktiken. För att detta ska vara genomförbart krävs det att landet, till skillnad från den liberaldemokratiska staten, har en centraliserad maktfördelning för att landets politiker ska ha den auktoritet som krävs för att genomföra majoritetens politiska vilja. Detta innebär att majoritetens vilja, även om den strider mot mänskliga fri- och rättigheter och/eller grundlag kommer genomföras, just eftersom detta är majoritetens vilja. Den liberala demokratin fungerar tvärtom snarare som en garant för att majoritetens tyranniska politik inte kommer implementeras, t.ex. ras- och könsdiskriminerande beslut (Lindberg & Teorell, 2013).

2.1.3. Andra typer av demokrati

Även om vi valt att fokusera på liberal och elektär demokrati är det viktigt att redogöra för de andra mått av demokrati som är vanligt förekommande i forskningen. Förutom de ovan nämnda mäter V-Dem även tre andra typer av demokratier.

Dessa är deltagardemokrati, deliberativ och egalitär demokrati. Gemensamt för dessa dimensioner av demokrati är att även dessa utgår ifrån baskriter, den elektära demokratin, och adderar sin egen dimension av ideala kriterier.

Deltagardemokrati grundar sig i visionen om ett system där befolkningens deltagande maximeras i form av direktdemokrati likt många kantoner i Schweiz, istället för att ha som vi har i Sverige – representativ demokrati. Alltså menar deltagardemokratin att demokratins

viktigaste aspekt är deltagandet av medborgarna själva och inte representation genom folkvalda kandidater (Lindberg & Teorell, 2013). Exempelvis mäter detta demokratimått hur enkelt det är för ett land att kalla till och hålla i en folkomröstning och i vilken utsträckning denna omröstning efterföljs (Varieties of Democracy, 2018).

Den deliberativa demokratin syftar främst till att värna om den offentliga politiska diskussionen. Man menar att det viktigaste i en demokrati är ett rationellt åsiktsutbyte och att de politiska samtalen snarare bör föras utifrån förnuftet istället för känslor. Dialogen ska vara respektfull och man ska vara meningsmotståndare tillmötesgående. Detta menar man leder till bättre beslutsfattande och något som kommer leda till högre allmännytt. Dock menar kritiker att denna syn på demokrati eliminerar det som karakteriserar demokratins grundprinciper om att kunna konkurrera med fria åsikter och yttrandefriheten, då de menar att denna typ av diskussion begränsar denna (Chambers, 2003).

Den sista, egalitära demokratin, utgår ifrån ett mer socialistiskt synsätt. Denna demokratiprincip utgår från antagandet om att likaväl materiella som immateriella ojämlikheter hämmar befolkningens möjlighet att utnyttja sina formella politiska fri- och rättigheter. Detta menar man leder till att människor från alla sociala grupper inte har samma möjlighet att delta och påverka den politiska diskursen. Egalitär demokrati är uppfyllt då samtliga individer i alla olika sociala grupper har samma fri- och rättigheter, när samhällets resurser är lika delat mellan alla sociala grupper och alla sociala grupper har samma makt över att påverka den politiska dagordningen och beslutsfattandet. Detta uppnås bland annat genom att upprätta institutioner som erbjuder likvärdig utbildning och hälsovård över de olika grupperna (Lindberg & Teorell, 2013).

2.2. Ekonomisk tillväxt

Ekonomisk tillväxt definieras som den ökning av ett lands, samhälles och/eller en regions totala produktion av varor och tjänster. Det mått som används för att mäta detta är bruttonationalprodukten, BNP, och mäts över en period, antingen på årsbasis, kvartal eller månad (NE, 2018). Den ekonomiska tillväxten är alltså den förändring i BNP mellan dessa perioder.

BNP ger en bild av ekonomiskt västånd, levnadsstandard och nivå av inkomst i ett land. Däremot finns det en problematik i att jämföra länder i absoluta värden av BNP, då detta kan ge en missledande bild av medborgarnas levnadsstandard eftersom länder med en större befolkningsgrad generellt sett har en högre BNP. T.ex. så är Indien världens sjätte mest producerande land i termer av absolut BNP, men ligger på plats 120 när man slår ut den totala produktionen på antalet invånare, BNP per capita (Sandelin, 2005). Därför har vi valt att i denna uppsats definiera tillväxten som förändringen av real BNP per capita över en femårsperiod. Anledningen till att vi har valt att operationalisera detta över en femårsperiod är eftersom vi antar att demokratin har en fördröjd effekt på tillväxten. Detta förklaras närmre senare i uppsatsen.

Värt att nämna är att oavlönat arbete så som praktik, oavlönat arbete i hemmet och ideellt arbete är svårt att uppskatta i termer av produktionsvärde. Det finns även ett stort mörkertal på grund av svartarbete och kriminell aktivitet. Att använda BNP som mått för ekonomisk aktivitet är inte det ultimata – men det är ändå det bästa vi har att tillgå för att mäta ekonomisk utveckling (Sandelin, 2005).

3. Litteraturöversikt

3.1. Demokrati och ekonomisk tillväxt

En forskare som haft en stor inverkan på den moderna forskningen och vars teorier ännu citeras frekvent i modern forskning är Seymour Lipset. Han introducerade sin moderniseringsteori i sin artikel år 1959 där han jämförde europeiska, anglosaxiska och latinamerikanska nationer för att finna ett empiriskt samband och vilken effekt ekonomisk tillväxt har på demokrati. Han menar att förhållandet mellan demokrati och tillväxt är mer invecklat än att jämföra ett lands BNP med dess politiska styrelseskick. Han menade att svaren inte speglas i jämförelsen mellan dessa två variabler, utan att man istället måste fånga hela spektret av de mellanliggande socioekonomiska variabler som påverkar den ekonomiska utvecklingen, t.ex. utbildningsnivå, industrialisering, urbanisering och ekonomisk välfärd.

I Lipsets studie framkommer att medelinkomsten, industrialiseringen och urbaniseringen är längre kommen i demokratiska länder än i auktoritära regimer. För att fånga de olika aspekterna av socioekonomisk utveckling mäter Lipset (1959) inte bara nettonationalinkomsten, men även antalet motordrivna fordon per person och antalet personer per radioapparat och telefon per land. Resultatet menar han var tydligt, de demokratiska länderna dominerade de mer auktoritära i dessa mätningar. Även utbildningsnivån, menade han, var avsevärt högre, vilket han menar kan vara en förklarande faktor till varför även demokratiska kommit längre i industrialiseringen. T.ex. menar han att Japan och Filipinerna kunnat upprätthålla sin demokratiska regim trots att de bägge länderna har en lägre BNP per invånare än europeiska och anglosaxiska länder. Detta menar Lipset (1959) beror på den höga graden av utbildning som präglar befolkningen, vilket giver befolkningen ett bredare politiskt synfält och gör dem mindre mottagliga för extremism och mer accepterande för normer och tolerans. Värt att tillägga att Japans BNP per capita har ökat drastiskt sedan denna undersökningen genomfördes och är därav inte ett bra nutida exempel (World Bank, 2018).

Två forskare som undersökt sambandet är forskarlaget Adam Przeworski och Fernando Limongi. Deras frågeställning utgår ifrån att undersöka om det är ekonomisk tillväxt som föder demokratier eller om det är demokratin som låter tillväxten flörera.

Deras forskning visar att sannolikheten för att demokrati ska uppstå är större i länder med en större medelklass. Utifrån en studie som omfattar 135 länder mellan åren 1950 och 1990 menar forskarna att det är högst osannolikt att en diktatur demokratiseras som ett resultat av

ekonomisk tillväxt (Przeworski & Limongi, 1993). I sin artikel skriver de två forskarna att tänka sig att demokrati uppstår som resultat av tillväxt är jämställt med att säga att diktaturer faller när ekonomin växer. Man menar att ekonomisk tillväxt snarare konsoliderar det befintliga styrelseskicket och menar att ingen demokrati som haft en BNP per capita som överskrider 6055 dollar har fallerat, men att många fattigare demokratier fallerat. Detta gäller även diktaturer, då även dessa konsolideras allteftersom BNP per capita ökar. Man menar även att ett lands ekonomiska välfärd har en stärkande effekt på demokratin då denna bidrar till en minskning av fördelningskonflikter i samhället (Przeworski & Limongi, 1993).

Przeworski (2004) menar även likt Lipset att utbildningsnivå är en viktig faktor då man granskar sambandet mellan styrelseskicket och den ekonomiska tillväxten. Ju högre utbildning, menar Przeworski, desto jämnare inkomstfördelning i landet, vilket bidrar till ett mer stabilt politiskt system. Detta samband förklarar han genom att granska länders gini-koefficienter. Han argumenterar att länder med lägre gini-koefficienter har mer stabila politiska system. Detta kan även kopplas till Przeworski & Limongi (1993) där de menar att länder med en stor medelklass innehar en större sannolikhet att bli och förbli demokratiska.

Przeworski (2004) menar att inhemska och utländska direktinvesteringar utgör en större andel av den totala produktionen, BNP, i demokratiska stater än i auktoritära regimer, 21% kontra 14% i auktoritära. Detta menar han är en effekt av den politiska stabiliteten som demokrati bidrar med, vilket är attraktivt för investerare. Den politiska stabiliteten menar Alesina och Perotti (1995) eliminerar risken för att deras investerade kapital på något sätt förskingras, förstörs eller saboteras av offentliga tjänstemän och makthavare och/eller på grund av andra politiska skäl, så som högre beskattning av utländska investerare.

Alesina och Perotti (1995) bekräftas av Przeworski (2004) om att ojämna inkomstfördelning bidrar till sociopolitisk instabilitet, vilket i sin tur minskar investeringar som andel av BNP. Alesina och Perotti (1995) kommer fram till robusta resultat och menar att detta stämmer för samtliga 71 länder som de granskat i studien. De menar att de länder i Asien som präglats utav hög tillväxt efter andra världskrigets slut till stor del har genomfört reformer som lett till jämnare inkomstfördelning, medan de latinamerikanska länder man studerat har större inkomstklyftor och präglas utav större politisk instabilitet och lägre ekonomisk tillväxt.

En annan forskare som har haft en stor betydelse inom ämnet är Robert Barro som under 90-talet publicerat ett flertal artiklar där han studerat sambandet mellan demokrati och ekonomisk tillväxt. I sin artikel "Democracy and Growth" granskar Barro (1994) 100 länder mellan 1960 och 1990 i en paneldatanalys. Barro menar att den initiala nivån av demokrati har en påverkan på ett lands ekonomiska tillväxt. Han menar att ett land vars initiala demokratinivå är låg och sedan demokratiseras ytterligare tenderar att ha en större ekonomisk tillväxt än ett land vars demokrati redan är på en relativt hög nivå och demokratiseras ytterligare. Alltså, menar han att sambandet mellan demokrati och ekonomisk tillväxt är icke-linjärt och menar att demokrati har en avtagande avkastning på tillväxten, då den i startskedet bidrar till tillväxt för att sedan stagnera och tillslut ha en negativ effekt på denna. Han argumenterar för att t.ex. en sluten autokrati kommer uppleva en högre marginalavkastning på tillväxten av införandet av demokratiska fri- och rättigheter eftersom denna kommer begränsa statsmakten och eventuella misskötsel av denna (Barro, 1994).

I en senare publikation skriver Barro (1996) att demokratisering av institutioner bidrar till en positiv ekonomisk tillväxt eftersom dessa institutioner reglerar och kontrollerar den politiska makten. Genom att reglera denna, menar han, att man begränsar de offentliga tjänstemännens utrymme att missbruka den statliga makten i egenvinnandesyften och implementerandet av icke-demokratiska policyer. Däremot menar han att ökad demokratisering i ett land där de demokratiska institutionerna redan är etablerade skulle vara ineffektivt eftersom detta istället för skulle skapa en social oro över resursfördelningen i landet (Barro, 1994).

Vidare hävdar Barro (1994) att några utav de indirekta effekterna av demokratin på ekonomisk tillväxt är offentlig konsumtion, bevarandet av fria marknader, upprätthållandet av rättssäkerheten och humankapitalet. När man håller dessa variabler konstanta, samt den initiala nivån av BNP per capita, visar Barros studie på att demokratin snarare har en liten negativ effekt på tillväxten. Han kritiserar tidigare forskning och menar att tidigare studier som utelämnat variabler som t.ex. utbildningsnivå, rättssäkerhet och livslängd får missvisande resultat, då dessa bidrar till att den estimerade effekten av demokrati på tillväxt då istället blir positiv, istället för det som Barro kommer fram till - negativ. Dock menar han att fria marknader utan etableringshinder, rättssäkerheten och offentliga institutioners värnande om äganderätten har en positiv effekt på den ekonomiska tillväxten, utan risk för negativ effekt (Barro, 1996).

I en publikation undersöker forskarteamet Gerring et al. (2005) sambandet mellan demokrati och tillväxt. Artikelförfattarna argumenterar för att sambandet bör studeras utifrån ett historiskt perspektiv snarare än mätas vid en given tidpunkt. Man menar att ett lands ackumulerade demokratinivå är mer intressant än att bara mäta denna vid den givna tidpunkten eftersom politiska beslut och institutioner har en fördröjd effekt och skildras inte i undersökningar i samma period som de är fattade. Forskarna undersöker hur effekterna av humankapitalet, det fysiska, sociala och politiska kapitalet påverkar den ekonomiska tillväxten. Till skillnad från tidigare forskning utgår de ifrån hur demokratin förändrats över tid och därigenom påverkar de olika kapitalen.

Man hävdar att länder som varit demokratiska under en längre tid även har det största kapitalen av respektive kategori, vilket gynnar ländernas ekonomiska tillväxt. Forskarna menar alltså att länder som varit demokratiska under en längre tid har haft en längre tid på sig att ackumulera kapitalen som i sin tur bidrar till en starkare tillväxt. Demokratier visar sig även vara överlägsna auktoritära regimer i mätningar av humankapitalet (Gerring et al., 2005).

En forskare som under det senaste decenniet erkänts för sina studier kring demokrati och dess relation till tillväxt är Acemoglu. I en publikation menar Acemoglu et al. (2016) att demokratisering genomförs i regionala vågor. Forskarna menar att det är mer sannolikt att ett land demokratiseras om närliggande länder gör det. Dock gäller detta även för det omvända sambandet, om ett grannland börjar övergå till att bli mer auktoritär ökar även sannolikheten för att landet i fråga också kommer gå samma väg. Genom att kontrollera för regionala effekter, kan forskarlaget därför isolera effekten av demokrati på BNP, vilket de kommer fram till är ett positivt och robust samband. De kommer fram till att demokratisering leder till en långsiktig ökning av BNP med drygt 20%. Mekanismerna bakom detta, menar Acemoglu et al. (2016) är att demokratin uppmuntrar till investeringar, ökad utbildning, ekonomiska reformer och bättre tillhandahållande av offentliga varor och tjänster.

3.2. Ekonomisk tillväxt och demokrati

I denna uppsats undersöker vi sambandet mellan demokrati och ekonomisk tillväxt. Dock är det svårt att genom en statistisk design fastställa sambandets kausala modell. Detta är eftersom det är svårt att avgöra sambandets riktning och om det är demokrati som skapar

ekonomisk tillväxt eller om det snarare är den ekonomiska tillväxten som föder demokratin. Även om det sistnämnda inte är det samband som studeras i denna uppsats är den omvända kausaliteten viktigt att ta hänsyn till och kommer därför kort presenteras under detta stycke.

Många utav de studierna genomförda av Przeworski & Limongi (1993, 1997) diskuterar huruvida den ekonomiska tillväxten påverkar ett lands demokratinivå. Författarna skriver i sin artikel från 1997 där de undersöker Lipsets moderniseringsteori för att förklara sambandet. De hävdar att det är osannolikt att en auktoritär regim med utbredd fattigdom kommer genomgå en demokratiseringsprocess. De menar dock att den ekonomiska tillväxten har en konsoliderande effekt på regimtypen, oavsett om det är en demokrati eller en auktoritär regim menar forskarna att ökad tillväxt stabiliserar statskicket.

Feng (1997) menar likt Przeworski & Limongi (1997) att ett land vars tillväxt ökar bidrar till en konsolidering av styrelseskicket. Han menar att ökad ekonomisk tillväxt har en negativ effekt på sannolikheten för ett regimbyte och minskar sannolikheten för att det parti som sitter vid makten kommer väljas bort i nästkommande val. Detta innebär en ökning av den politiska stabiliteten.

4. Teoretiskt ramverk

Den ekonomiska tillväxten påverkas av många olika faktorer som ännu diskuteras av nationalekonomer. För att i denna uppsats bringa klarhet i hur det politiska systemet påverkar tillväxten kommer denna del av uppsatsen fokusera på de olika faktorer som påverkar tillväxten. I denna sektion kommer först de två dominerande skolorna inom de neoklassiska tillväxtteorierna presenteras för att senare presentera demokratins möjliga effekter.

4.1. Tillväxtteori

4.1.1. Exogen tillväxtteori

En utav de vanligast förekommande tillväxtmodellerna i forskningen är Solow-modellen, som sedan den publicerades av nobelpristagaren Robert Solow (1956) varit en betydande teori inom makroekonomin. Modellen visar att ett lands tillväxt beror på mängden kapital, arbetskraft och dess teknologiska utveckling. Modellen bygger till stor del på att teknologisk utveckling är den största bidragaren till tillväxt, men även ackumulering av kapital. Även mängden arbetskraft är en viktig faktor, dock menar man att arbetskraftens effektivitet ökar i och med teknologisk utveckling och är viktigare än tillväxt i själva arbetskraften.

Solow-modellen menar att tillväxt dels uppnås då kapitalackumuleringen uppnår en steady state-nivå då mängden kapital per arbetare är konstant över tid, men också dels genom teknologisk utveckling. Den teknologiska utvecklingen skapar ekonomisk tillväxt genom att öka produktiviteten av arbetare och kapital på lång sikt (Solow, 1956). Dock förklarar inte Solow-modellen var denna teknologiska utvecklingen kommer ifrån, därav namnet exogen tillväxtteori. Detta har även varit anledningen till att en stor kritik har riktats mot modellen, men trots detta har den gång på gång visat sig kunna förklara varför länder har olika tillväxttakt under lång sikt (Acemoglu, 2012).

4.1.2. Endogen tillväxtteori

Till skillnad från den exogena tillväxtteorin och Solow-modellen menar den endogena tillväxtteorin att de faktorer som påverkar den ekonomiska tillväxten inte är exogena. Solow-modellen menar exempelvis att det inte går att uppnå konstant tillväxt utan teknisk utveckling, utan att ge en förklaring om de mekanismer som skapar denna utveckling, medan den endogena tillväxtteorin sätter finger på dessa drivkrafter. Den faktorn som endogen tillväxtteori menar möjliggör konstant ekonomisk tillväxt är investeringar i humankapitalet

och satsningar på innovation, vilket bidrar till den tekniska utvecklingen. Man menar exempelvis att humankapitalets utveckling har en stor effekt på ett lands ekonomiska tillväxt genom ökad utbildningsnivå och spetskompetenser, förutsatt att landet tar tillvara på denna (Barro & Sala-i-Martin, 2004).

Den endogena tillväxtteorin menar därmed att den tekniska utvecklingen är en utav de viktigaste faktorerna för tillväxten. Den endogena tillväxtteorin ger förklaringen att innovation, forskning och utbildning är de största bidragarna till den att effektivisera användandet av den redan befintliga tekniken, men även att utveckla ny teknik. Man menar även att utländska direktinvesteringar är viktiga för den tekniska utvecklingen, då den nytta som den utländska investeringen genererar främst är i teknisk kunskap (Mankiw & Taylor, 2013).

4.2. Demokratins effekter

I denna del av uppsatsen presenterar vi ett antal olika variabler som kan tänkas förklara sambandet mellan ekonomisk tillväxt och demokrati. Det råder sedan tidigare skilda åsikter om i huruvida dessa mekanismer överhuvudtaget har en påverkan och/eller om denna är positiv eller negativ. I denna del kommer först mer generella teorier om hur demokratin påverkar tillväxten att presenteras för att sedan övergå till resonemang om hur den liberaldemokratiska komponenten kan påverka denna.

4.2.1. Politisk stabilitet och investeringar

Sedan länge har det uppmärksammats av nationalekonomer att politisk instabilitet har en direkt hämmande effekt på tillväxten. Politisk stabilitet menar tidigare forskning (Alesina et al., 1996; Chen & Feng, 1996) har en avgörande roll för hur ett lands ekonomiska utveckling presterar långsiktigt. Forskarna menar att politisk instabilitet har en kraftigt hämmande effekt på inflödet av utländska investeringar likaväl som investeringar av landets befolkning. Detta till stor del då investerare anser den politiska instabiliteten är en risk. Denna risk menar man uppkommer då regeringar i politiskt instabila länder tenderar att snabbt och frekvent ändra policyer och lagstiftning, vilket leder till ekonomisk volatilitet och oro och således har en negativ påverkan på tillväxten, särskilt den långsiktiga.

Anledning till de minskade investeringarna grundar sig i investerarnas riskbedömning och investeringsbeslut. Dessa beslut grundar sig i tanken om att det investerade kapitalet, oavsett om det är tid eller pengar, i framtiden kommer generera någon typ av avkastning. Exempelvis förväntar sig en person som väljer att lägga tid och pengar på att utbilda sig att i framtiden få avkastning i form av högre lön. Ett företags investeringar i realkapital så som maskiner och andra produktionsfaktorer förväntar sig en högre avkastning i form av produktivitet och således öka vinsterna. Oavsett om investeringar avser placeras human- eller realkapital är den gemensamma nämnaren att avstå från konsumtion idag för att istället generera större nytta längre fram i tiden.

Forskningen visar på att stabila politiska institutioner och en förutsägbar och icke-volatil miljö genererar högre investeringar, vilket mer ofta förekommer i demokratiska stater (Busse & Hefeker, 2007). Dock råder det tvetydighet i frågan om huruvida demokratins stabilitet är en större bidragare till ekonomisk tillväxt än den auktoritära regimens handlingskraftighet, då man menar att auktoritära regimer enklare kan implementera policys som bidrar till exempelvis ett högre sparande eller högre konsumtion, genom att mer eller mindre tvinga befolkningen till att ekonomiskt agera som regimen vill (Przeworski & Limongi, 1993). Oavsett styrelseskick menar man att investeringar har en stor påverkan på tillväxten. Speciellt utländska direktinvesteringar menar Herzing et al. (2008) har en stor effekt på denna då utländska investeringar bidrar till teknologisk överföring. Forskarna menar vidare att demokratiska stater är de största mottagarna av denna typ av investeringar.

4.2.2. Rättsstaten och maktindelning

Den liberaldemokratiska komponenten utgår till stor del utifrån definitionen av rättsstaten, då den liberala demokratin syftar till att skydda minoritetsgrupper ifrån majoritetens tyranni. Rättsstaten innebär att den offentliga makten ska brukas inom lagens ramar, att landets konstitution ska vara en garanti mot maktmissbruk, att domstolar ska vara oberoende av de politiska organen, likhet inför lagen och en objektiv dömande makt.

På samma sätt som demokratin bidrar till en förutsägbar och stabil miljö för investerare, som nämnt ovan, tenderar även demokratin att ha en bevarande effekt på äganderätt och rättssäkerhet. En stor del av demokratins principer utgår ifrån upprättandet, bevarandet och

förstärkande av de mänskliga rättigheterna. I dessa ingår bland annat principen om lika alla människors lika värde som förutsätter att rättssäkerheten upprätthålls. Detta innebär att individer har rätt till att bli prövade i en opartisk och korrekt rättegång. Kopplingen till hur detta kan påverka investeringsbeslut är exempelvis genom att utländska investerare inte riskerar att förlora sin äganderätt över t.ex. realkapital och fastigheter i de staterna med en fungerande rättssäkerhet (Regeringskansliet, 2018). Detta regleras i Sveriges grundlag i Regeringsformen som menar att egendomsskydd är strävan efter att ingen individ ska tvingas avstå eller överlåta sin egendom till det allmänna eller annan individ, åtminstone inte om detta inte är motiverat av angeläget allmänintresset, som exempelvis motiveras utifrån miljöhänsyn (Warnling-Nerep et al., 2011). Detta skapar en mer attraktiv miljö för investerare då det finns en garant för att deras avtal efterföljs och att ägandet av fastigheter och andra tillgångar kvarstår (Clague et al., 1996).

Utöver kravet om objektivitetsprincipen och likhetsprincipen finns även ett flertal andra kriterier för att ett land ska få benämnas som rättsstat. Oftast nämns maktodelningsprincipen som en utav demokratins viktigaste verktyg. Maktodelningsprincipen regulerar maktutövandet av de högsta styrande organen inom ett land; den verkställande, den lagstiftande och den dömande (Warnling-Nerep et al., 2011). Detta är principen som i USA är känd som ”checks and balances” där de högsta organen (högsta domstolen, regeringen och statschefen) innehar sitt självständiga ansvar över den delen av statsmakten. Det grundläggande syftet med uppdelning av makten är för att förebygga risken för missbruk av den offentliga makten och effektivisera politiska och juridiska processer.

Maktodelningsprincipen har även ett autokratiskt förebyggande syfte, då denna gör det omöjligt för ett organ att själv erövra makten. Denna typ av kontroll av de högst beslutsfattande organen bidrar till en mer förutsägbar och stabil miljö.

4.2.3. Demokrati som fredsbevarare

Likt naturkatastrofer har länge krig ansetts vara en av de största förstörare av ett lands realkapital och en stor hämmare på ett lands ekonomiska tillväxt. John M. Owen (1994) menar att länder med ett liberal demokratiskt styrelseskick i mindre utsträckning deltar i krig i jämförelse med vad auktoritära regimer och länder som endast utfyller demokratins basprinciper gör. Owen menar att två demokratier aldrig ingått krigsföring mot varandra, men att bilateral krigsföring endast förekommer mellan två auktoritära regimer eller en

demokratisk och en auktoritär regim. Värt att nämna är dock att demokratier förekommer i proxykrig, som exempelvis de som utspelade sig mellan USA och Ryssland under kalla kriget som krigade genom Nord- och Sydkorea och Öst- och Västtyskland (Baylis et al., 2013) Trots att Owens artikel publicerades 1994 har det ännu inte förekommit något empiriskt exempel på där två liberaldemokratiska länder ingått krig mot varandra.

4.2.4. Offentliga utgifter och utbildning

Historiskt sett har de flesta nationalekonomer generellt ansett att höga offentliga utgifter har en negativ effekt på den ekonomiska tillväxten. Detta menar Mitchell (2005) främst beror på sättet dessa utgifter finansieras på; beskattning, lån och genom att trycka pengar. Man menar att offentliga utgifter finansieras främst genom beskattning och lån och att dessa lån i sin tur betalas tillbaka genom högre beskattning av befolkningen. Man menar vidare att höga skatter i sig har en direkt negativ effekt på den ekonomiska aktiviteten i landet. Den negativa effekter kommer från att varje krona som betalas i skatt hade kunnat användas i produktionssektorn och därför hämmar allokeringen av produktionsfaktorer (Bergh & Henrekson, 2011).

Nämnvärt är även att demokratier oftast har större offentliga sektorer än auktoritära regimer. Vidare menar Mitchell (2005) att den offentliga sektorns produktion av varor och tjänster är ineffektiv i jämförelse med om den privata sektorn hade levererat dessa. Han menar vidare att den privata sektorn hade kunnat leverera utbildning och sjukvård av högre kvalitet till en lägre kostnad.

Det råder dock inte konsensus om de höga skatternas nackdelar tar ut de positiva effekterna av den. Chobanov & Mladenova (2009) menar att en större offentlig sektor kan erbjuda ett bättre rättsväsende och byråkratiska processer i syfte att förebygga nepotism, samla in skatter och göra rättvisa bedömningar om t.ex. bygglov och andra myndighetsbeslut och kan därför förstärka en utav demokratins byggstenar om allas lika värde. Beskattning möjliggör även staten att erbjuda ett socialt skyddsnät för sina medborgare. Detta genom att kunna erbjuda fri eller subventionerad utbildning, sjukförsäkringssystem och försörjningsstöd. Genom att erbjuda fri eller subventionerad skolgång möjliggör detta för fler människor att studera och därigenom bygga på landets humankapital. Denna effekt kan förstärkas av ett demokratiskt styrelseskick som värnar om allas lika rättigheter och kommer möjliggöra för en ännu större del av befolkningen att utbilda sig (Chobanov & Mladenova, 2009).

5. Data

I denna del av uppsatsen presenteras den data som ligger till grund för vår kvantitativa undersökningsmetod. Den metod som används i uppsatsen är en paneldataanalys vilken presenteras mer utförlig under nästkommande del av uppsatsen. Datan omfattar tidsperioden 1960 till 2015 och inkluderar 194 befintliga nationalstater plus 17 historiska länder vars suveränitet upphört innan 2014, däribland Väst- och Östtyskland (Teorell et al., 2019).

5.1. Ekonomisk tillväxt

Datan som används i denna uppsats för ekonomisk tillväxt är hämtad ifrån Quality of Government (hädanefter QoG-institutet) dataset för tidsserieanalys. QoG-institutet är en institution vid Göteborgs universitet vars syfte är att samla och tillhandahålla omfattande dataset med data hämtade ifrån dem mest frekvent använda och kvalitativa källorna i forskningen – bland annat Världsbanken, V-Dem och Penn World tables (Teorell et al., 2019).

Det är vanligt förekommande att variabler så som befolkningsmängd och BNP inte är normalfördelade vilket kan ge ett missledande resultat då vi använder oss av paneldataanalys. Detta eftersom en skev fördelning kan påverka estimeringen av standardfel och därmed koefficienternas signifikansnivåer. Av denna anledning har vi valt att använda oss av real BNP per capita för att istället beräkna den totala produktionen per invånare i respektive land för att kunna göra en bättre jämförelse. Detta menar vi är eftersom den totala produktionen i ett land i stor del beror på befolkningsmängd – ju större befolkning, desto högre arbetskraft och därmed produktion. Om vi jämför BNP per capita mellan länder ser vi att denna är exponentialfördelad då det är en högre andel av alla världens länders om har en låg BNP per capita än andelen som har en medelhög respektive hög BNP per capita (Teorell et al., 2019).

Eftersom vi antar att demokrati har en fördröjd effekt på tillväxten har vi beräknat den genomsnittliga skillnaden i real BNP per capita (i 2005 års prisnivåer) under fem år. Anledning till den valda tidsperiod grundar sig till stor del i tidigare forskning som använt sig av samma intervall (Acemoglu et al., 2008). För att förtydliga detta har vi använt följande formel för att beräkna tillväxten

$$\text{Tillväxt} = [\ln(\text{real BNP per capita}_{t+5}) - \ln(\text{real BNP per capita}_t)] / 5$$

Genom denna formel får vi alltså den genomsnittliga tillväxten under en femårsperiod. Således tar vi dels hänsyn till befolkningsmängd, som argumenterat ovan, men även dels demokratins fördröjda effekt, eftersom vi menar att en demokratisering inte har en omedelbar effekt på tillväxten.

5.2. Demokratimått

Det finns en problematik i att mäta demokrati, då stor del av de variabler man mäter för att avgöra ett lands demokratinivå är av subjektiv karaktär, då denna inte kan mätas utifrån ett standardiserat mått där man kan mäta konkreta enheter. Det enda demokratimått som är vanligt förekommande i forskning som för närvarande använder sig av den typen av mått är Vanhanen (2000) som kartlägger hur stor andel utav den röstberättigade befolkningen som röstade i valet och hur stor andel utav de totala rösterna som tilldelades det största partiet. Anledningen till att man mäter demokratin genom dessa två indikatorer är för att kartlägga nivån av politisk konkurrens och det politiska systemets inkluderande av befolkningen. Däremot försvinner den flerdimensionella aspekten och uppfattningen om ett land uppfyller demokratins baskriterier och/eller idealkriterier för t.ex. den liberala demokratin. Exempelvis speglar inte Vanhanen i vilken utsträckning det förkommer köpta röster och andra valfusk.

För att fånga demokratins flerdimensionella karaktärsdrag vilket undersöks i denna uppsats måste man därför förlita sig på de mätningar som använder mer subjektiva bedömningar. Dessa mätningar av demokrati skapas och bedöms av experter. Vi har valt att i denna uppsats använda V-Dems dataset som mått för demokrati. V-Dems vision är att skapa det mest omfattande demokratimåttet för att mäta enskilda länder demokrati och dess olika koncept utöver baskriterierna. V-Dems data sammanställs av 170 landskoordinatorer med hjälp utav över 3000 landsexperter och forskningsassistenter och mäter hela 349 olika indikatorer som definierar de olika komponenter av de olika demokratikoncepten. Till skillnad från många andra demokratimått som tidigare varit mest vanligt förekommande i forskningen som t.ex. Freedom House och Polity II menar V-Dem att demokrati är ett flerdimensionellt fenomen som inte kan definieras och mätas utifrån en enda definition, utan måste mätas utifrån de kriterier som karaktäriserar t.ex. en elektär demokrati eller liberal demokrati. V-Dem, Polity II och Freedom house har samtliga ett transparent förhållningssätt till metoden bakom datainsamlingen. Lindberg & Teorell (2013) menar dock att Freedom house och Polity har ett

mer amerikanskt synsätt på demokrati, vilket man menar framgår tydligt då USA har klassificerats som en liberal demokrati utav Polity IV sedan 1940-talet och fram. Till och med under 60-talet då den afroamerikanska befolkningen inte hade rösträtt (Centre for Systemic Peace, 2018). V-Dems data tar även hänsyn till detta, speciellt i sitt liberala demokratiindex då denna till stor del fokuserar på människors lika värde, vilket varken Polity IV eller Freedom House mått fångar (Varieties of Democracy, 2018).

Förekomsten av Polity IV och Freedom House demokratiindex i tidigare forskning är vanligt förekommande. En fördel som vi ser med att använda V-Dems index är att den betygsätter både elektära och liberala demokratier på en skala mellan 0–1, där 0 är helt auktoritärt och 1 är ett totalt demokratiskt statsskick. Detta ger en tydligare uppfattning om demokratins omfattning i ett land än vad Polity IV ger då de använder sig av en glidande 21 poängskala (-10 till 10) (Lindberg & Teorell, 2013). Det framgår inte heller i Freedom House data vad som klassas som demokrati på deras skala. Istället har man delat upp länder utifrån ”free”, ”partly free” och ”not free”.

För att uppnå uppsatsen syfte har vi därför valt att använda V-Dems data för att definiera de olika typer av demokrati då vi menar att detta är det mått som ger den mest rättvisande återspeglning av empirin. Det är svårt att uppnå ett perfekt mått på demokrati, men vi menar att V-Dem är det bästa som finns att tillgå då den mäter betydligt många fler variabler och involverad fler opartiska källor än t.ex. Freedom House och Polity IV, som har färre kodare för varje indikator än antal länder de undersöker. V-Dem har i sin tur minst fem kodare per indikator (Lindberg & Teorell, 2013). Vi menar därför att reliabiliteten i den statistik som V-Dem presenterar är högre och kommer återspegla en mer verklighetsnära bild av länders nivå av demokrati.

5.2.1. Elektär demokrati

Det elektära demokratiindexet formas utav totalt fem index som formas utav totalt 40 indikatorer. Dessa index syftar till att mäta (1) hur stor andel av befolkningen rösträtten omfattar, (2) huruvida det förekommer valfusk eller inte, (3) i vilken utsträckning organisationsfrihet förekommer, (4) förekomsten av tryck- och yttrandefrihet och (5) i vilken utsträckning de högsta makthavarna är valda eller tilldelade sina mandat. Dessa 40 indikatorer uppdelat på de fem indexen utgör demokratins baskriterer och beräknas dels genom att beräkna medelvärdet av de fem indexen och dels genom att beräkna femvägs multiplikativ

interaktion. För en mer utförlig förklaring om hur indexet sammanställs och beräknas hänvisar vi till ”V-Dems Codebook V8” (Coppedge et al., 2018).

5.2.2. Liberal demokrati

Det liberala demokratiindexet utgörs av det elektära demokratiindexet och en liberaldemokratisk komponent. Den liberaldemokratiska komponenten är uppbyggd av tre index; (1) huruvida rättssäkerheten garanterar likhetsprincipen, (2) lagstiftande begränsningar på makthavare och (3) rättsliga begränsningar i det politiska beslutsfattandet. Indexen i sin tur är utformade av totalt 29 indikatorer som tillsammans formar den liberala komponenten. Totalt mäter alltså det liberala demokratiindexet totalt 69 indikatorer fördelat på åtta index. Det liberala indexet beräknas sedan genom att addera medelvärdena av det elektära indexet och den liberala komponenten och sedan addera multiplikativa interaktionen mellan dessa. För vidare information om hur indexet beräknas hänvisar vi till ”V-Dems Codebook V8” (Coppedge et al., 2018).

5.3. Kontrollvariabler

Utöver vår beroende och oberoende variabel kommer även ett antal kontrollvariabler inkluderas i regressionen då dessa har en avgörande effekt på BNP per capita. Dessa variabler inkluderas för att minska risken för ett omitted variable bias. En stor andel av dessa kontrollvariabler har influerats av tidigare forskning (Acemoglu et al., 2016; Barro, 1994; Barro 1996).

5.3.1. Humankapital

En stor del av den endogena tillväxtteorin lägger stort fokus på humankapitalet betydelse för tillväxten. Humankapital definieras människors kunskaper i form av utbildning, läs- och skrivkunnighet och andra färdigheter som är bidragande till produktion. Adam Smith menar att ett land med ett högre humankapital har en högre produktivitet i produktionen då deras arbetare har en bättre förståelse för ny teknologi och därmed är mer effektiva (NE, 2018b). Benhabib & Spiegel (1994) menar att humankapitalet ökar med varje ytterligare genomsnittligt studerat skolår för befolkningen, vilket även bekräftas i Barro (1994). Den data som vi använder för kontrollvariabeln humankapital är hämtad ifrån World Penn tables. Deras humankapitalindex baseras på en sammanvägning av det genomsnittliga antal skolår för befolkningen och antar ett värde mellan 1 och 4, där 1 avser lågt humankapital och 4 högt (Feenstra et al., 2015).

5.3.2. Investeringar

En gemensam nämnare för många tillväxtteorier är att man menar att investeringar är en utav de största bidragarna till ökad tillväxt. I både den endogena och exogena tillväxtteorin som presenterats tidigare är kapitalet en utav huvudvariablerna som bidrar till tillväxten.

Investeringar har varit en stor del av flera tidigare studier berörande demokrati och ekonomisk tillväxt (Barro, 1994; Przeworski & Limongi, 1993). Gemensamt för dessa studier är att de menar att inhemska och utländska investeringar har en positiv effekt på den ekonomiska tillväxten. Herzing et al. (2008) menar att specifikt utländska direktinvesteringar har en stor effekt på mottagarlandets effektivisering av kapitalet genom överförandet av ny teknologi vilket i genomsnitt genererar produktivitetsvinster.

Investeringar menar Alesina et al. (1996) är negativt korrelerat till politisk instabilitet.

Forskarna menar att investeringar minskar då landet står inför politisk instabilitet, vilket de definierar som sannolikheten för statlig kollaps. Även forskarna Busse & Hefeker (2007) håller med detta synsätt då de menar att länder med politisk stabilitet och låg korruption är de största mottagarna av investeringar. Vidare hävdar de även att stora multinationella företag främst attraheras till demokratier som präglas av politisk stabilitet.

Investeringar inkluderar bl.a. reala fasta tillgångar så som maskiner, byggnader och vägarbete och kan därför också fånga vissa infrastrukturella aspekter som annars kan leda till ett omitted variable bias. Investeringar anges som procentuell andel utav ett lands BNP och datan hämtas ifrån World Banks databas.

5.3.3. Offentlig konsumtion

Eftersom den offentliga konsumtionen till stor del finansieras med skattemedel anses denna även ha en betydande effekt på tillväxten. Större offentliga utgifter innebär en omfördelning av resurser från den privata till den offentliga sektorn. Som argumenterats för tidigare är det dock oklart om beskattningens nackdelar är större än dess fördelar. Likt Acemoglu et al. (2016) menar vi det är fördelaktigt för tillväxten med subventionerat utbildningssystem som gör möjligt för en större andel av befolkningen att utbilda sig. Detta menar vi medför en större långsiktig fördel än den minskade effektiviteten som vissa forskare menar att denna resursomfördelning medför (Mitchell, 2005). Kontrollvariabeln för offentlig konsumtion mäts som andel utav ett lands BNP och är hämtad ifrån World banks databas.

5.3.4. Inkomst

Det har länge forskats i sambandet mellan inkomst och demokrati. Tidigare forskning (Huntington, 1991; Acemoglu et al., 2008) har fastställt att det existerar ett positivt och robust samband mellan inkomst och demokrati. Även Lipset (1959) presenterade i sin moderniseringsteori även en rad olika faktorer, däribland välstånd och utbildning som förklarar sambandet mellan demokrati och tillväxt. Dessa faktorer hade en gemensam nämnare; de berodde på inkomstnivå. Dels för att undvika ett omitted variable bias och dels i hopp om att öka förklaringsgraden och genomföra en bättre estimering har vi därför valt att inkludera inkomst som kontrollvariabeln även i denna studie. Inkomst definieras som den naturliga logaritmen av real BNP per capita (i 2005-års prisnivå).

5.3.5. Summering av variabler

Nedan återfinns en summering av de inkluderade huvud- och kontrollvariabler som inkluderas i analysen. I tabellen nedan presenteras för varje variabel; antalet observationer (N), medelvärdet, standardavvikelsen (STD. AV.) samt min- och maxvärden. Det framgår i tabellen att min- och maxvärdena är långt ifrån medelvärdet. Dessa är outliers, främst orsakade av nationer belägna på arabiska halvön, som t.ex. Kuwait och Oman, som under 60 och 70-talet upplevde stora fluktrationer i tillväxttakten. För att undersöka huruvida dessa påverkar resultatet av våra regressioner har vi testat att köra regressionerna utan dessa avstickande observationer. Våra resultat påvisade en viss skillnad när dessa exkluderades, därav valde vi att utgå ifrån den modell där dessa exkluderas för att få bättre estimat.

Tabell 1: Summering av variabler inkluderade i regressionsanalysen

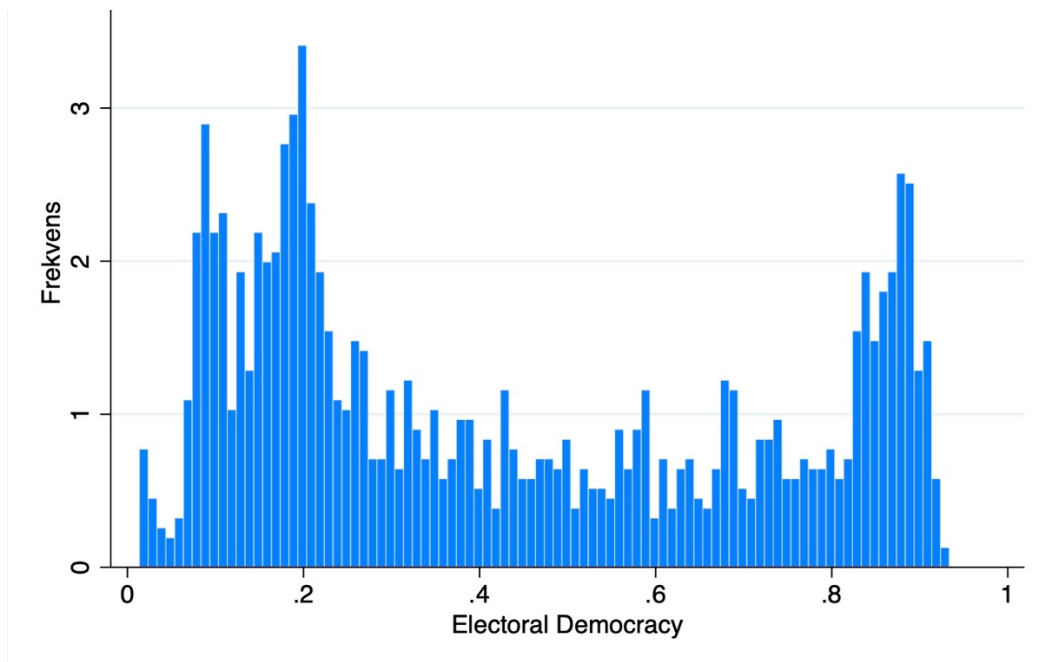
VARIABEL	N	MEDEL	STD. AV.	MIN	MAX
TILLVÄXT	1 579	0.0163	0.0526	-0.3235	0.5964
TILLVÄXT (OUTLIERS EXKLUDERADE)	1 571	0.0156	0.0447	-0.2324	0.2560
ELEKTÄR DEMOKRATI	1 554	0,4317	0,2868	0,01352	0,9278
LIBERAL DEMOKRATI	1 554	0,3374	0,2770	0,0102	0,8914
INVESTERINGAR	1 107	23,7611	9,5734	-3,6360	94,2410
INKOMST	1 786	8,3811	1,2499	4,965	13.357
OFFENTLIGA UTGIFTER	1 528	0,1964	0,1047	0,0283	0,8353
HUMANKAPITALINDEX	1 342	1,0386	0,7106	1,0072	3,7031

Vi ser dock att variationen av demokratimåtten till viss del är begränsande inom länder. Exempelvis ser vi i det elektära demokratiindexet att Sveriges demokrati endast genomgått små fluktrationer mellan 0,88 och 0,90 mellan 60-talet och 2015.

Dock ser vi större skillnader inom länder som initialt varit icke-demokratiska, som Afghanistan, där demokratiindexet förändrats mellan 0,08 och 0,251 mellan 60 och 2000-talet. Det är alltså tydligt att variationen mellan länder är större än variationen inom länder.

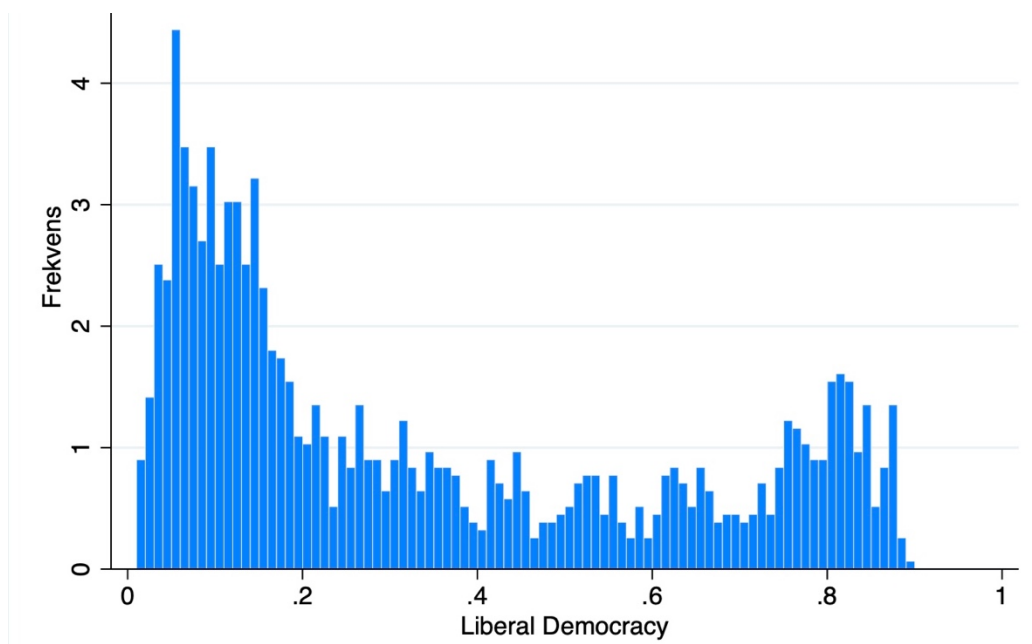
I Figur 1 visas fördelningen av den genomsnittliga nivån av elektär demokrati för samtliga länder i studien, där 0 på x-axeln innebär ”minst demokratiskt” och 1 innebär ”mest demokratiskt”. Vi ser tydligt att frekvensen av länder är högst mellan 0-0,2 och 0,8-1, vilket tyder på att det finns många odemokratiska stater och många mycket demokratiska stater.

Figur 1: Fördelning av elektära demokratier

I Figur 2 visas fördelningen av den genomsnittliga nivån av liberala demokrati för samtliga länder i studien, där 0 på x-axeln innebär ”minst demokratiskt” och 1 innebär ”mest demokratiskt”. Vi ser tydligt att frekvensen av länder är högst mellan 0-0,2, vilket indikerar att störst andel av dem inkluderade länderna i studien är relativt odemokratiska. Jämför vi figur 1 och 2 är det tydligt att många av dessa länder uppfyller baskriterierna för demokrati, dock inte lika många som uppfyller de ideala kriterier som utgör den liberala demokratin.

Figur 2: Fördelning av liberala demokratier

6. Metod

För att undersöka korrelationen mellan ekonomisk tillväxt och demokrati har vi valt att genomföra en paneldataanalys med tillväxt som beroende variabel och våra demokratiindex som förklarande variabel. Vi presenterar även nedan ett antal viktiga kontrollvariabler för att minimera risken av att erhålla oriktiga resultat.

6.1. Metodval

För att undersöka huruvida det finns ett samband mellan typ av demokrati och tillväxt har vi i denna studie valt att genomföra en paneldataanalys. Anledningen till att vi valde detta tillvägagångssätt är att vi menar att det är otillräckligt att genomföra endast en tidsserieanalys eller tvärsnittsstudie för att fånga det sambandets komplexitet då vi analyserar flera variabler över flera tidsperioder. Paneldata är en kombination av tvärsnitts- och tidsseriedata och låter oss hantera problematiken med heterogenitet som oftast uppstår i samband med observationer av länders data över tid.

Som beroende variabler har vi använt oss utav ekonomisk tillväxt och utfört två huvudsakliga regressioner på denna; en med det liberala demokratiindexet och en med det elektära demokratiindexet som oberoende variabler. Detta för att kunna se eventuella skillnader med dessa och därigenom se hur den liberaldemokratiska komponenten påverkar utfallet (Wooldridge, 2015)

Det är vanligt förekommande i tidigare forskning att lagga demokrativariabeln. Vi har dock valt att inte använda laggade värden för demokratimåttet, eftersom vi valt att beräkna den genomsnittliga tillväxttakten över en femårsperiod och således tagit hänsyn till detta genom vår beroende variabel. Detta med hänsyn till att politiska beslut generellt och speciellt i demokratier har en fördröjd effekt då implementeringen av dessa kan dröja. Alltså menar vi att expansionen av t.ex. demokratiska institutioner i ett land inte kommer ha en effekt på ett lands ekonomiska tillväxt förrän efter en viss tid. Att mäta ekonomisk tillväxt under ett år baserat på samma års demokratinivå kommer därav vara missledande. Vi väljer därför att inte mäta tillväxten över ett år, utan fem år, för att fånga demokratins fördröjda effekt.

Utöver vår beroende variabel och våra två oberoende förklaringsvariabler har vi även använt ett flertal kontrollvariabler för att minimera risken för spuriösa resultat. Men den största

potentiella risken för ett bias resultat är historiskt landspecifika faktorer av ekonomisk och politisk karaktär som inte framkommer i regressionen. Vi har därför valt att skapa vår regressionsmodell utifrån fixed effects modellen för att minimera risken av att de icke-inkluderade variablerna felaktigt påverkar vårt resultat. Exempelvis menar vi att en jämförelse av Sverige och Colombia hade kunnat vara missledande om fixed effects exkluderades. Sverige har både en högre BNP per capita och är mer demokratiskt, därmed hade man i en jämförelse av de två länderna kunnat dra slutsatsen att ökade demokratiska inslag leder till en högre tillväxt. Fixed effects modellen tar steget längre och undersöker även de landspecifika variationerna för att dra slutsatser om hur t.ex. Colombia hade påverkats ekonomiskt av ytterligare demokratisering (Studenmund, 2014). Fixed effects används för varje land för att eliminera risken för oobserverade variabler. Modellen låter oss estimeras respektive variabels genomsnittliga förändras över tid genom att inte räkna med de variabler som är konstanta över tid och låter varje land ha ett eget intercept. Således kan vi estimeras landspecifika förändringar mellan perioder (Wooldridge, 2015).

6.2. Heteroskedasticitet

Ett vanligt förkommande antagande i den klassiska regressionsmodellen är antagandet om konstant varians i feltermen. Vi menar dock att detta antagande inte stämmer för denna analys då det finns en bred variation mellan länder i de observerade variablerna, vilket kan leda till felaktiga estimeringar. Vi menar att det är viktigt att ha i åtanke att hur ett lands statskick förändras, vilka institutioner som etableras och sättet politiken implementeras skiljer sig mycket mellan länder, särskilt över tid. För att precisera mätningens resultat har vi därav antagit heterogenitet i demokratins effekter. De faktiska värdena i feltermen är inte möjliga att i realitet observera, men avsaknaden av konstant varians i feltermen kommer innebära ineffektiva estimeringar. För att åtgärda detta använder vi klustrade standardfel för länder. Denna metod är att föredra framför vanliga robusta standardfel då den passar analysmetoder som avser att undersöka skillnader mellan länder över tid. Problemet i att anamma denna metod är att regressionens resultat i större utsträckning påvisar högre standardfel och statistisk insignifikanta variabler (Wooldridge, 2015).

6.3. Seriekorrelation

Seriekorrelation, eller autokorrelation som det även kallas, innebär att feltermen i estimeringen korrelerar över tidsperioder. Seriekorrelation är likt heteroskedasticitet problem i tidsserieanalyser då detta kan ge en felaktig estimering av standardfel, vilket kan leda till felaktiga signifikansnivåer. Seriekorrelation kan även visa felaktiga R-square. Detta i sin tur innebär att estimeringen antyder att modeller har en högre förklaringsgrad än vad den faktiskt har. För att kontrollera för autokorrelation genomför vi ett Wooldrige-test, vilket påvisar en viss autokorrelation. För att minska risken för missvisande estimat använder vi klustrade standardfel, som nämnt ovan även korrigerar för heteroskedasticitetsproblemet (Wooldridge, 2015).

6.4. Multikollinearitet

En fördel med vårt metodval är att antalet observationer ökar och att multikollinearitet mellan variabler minskar. Multikollinearitet innebär att två eller fler av våra oberoende variabler är högt korrelerade, vilket kan vara problematiskt då det är svårt att hålla isär effekten av respektive oberoende variabel på den beroende variabeln. Men för att estimeringen ska vara så korrekt som möjligt kontrollerar vi för multikollinearitet genom ett Variance Inflation Factor test. Resultat ifrån detta test kan tolkas som att ett värde över 1 innebär korrelation mellan variabler, medan ett värde mellan 5 och 10 tyder på hög korrelation. Resultatet ifrån vår test för våra variabler visar ett värde av 2,56 vilket innebär att variansen av våra estimerade koefficienter är 2,56 gånger högre eftersom dessa är korrelerade (Westerlund, 2005).

7. Resultat

I följande del presenteras resultat från de olika regressionsmodellerna för att undersöka om det finns ett samband mellan demokrati och tillväxt. I första delen presenteras resultatet för det elektära demokratiindexet och i efterföljande del presenteras resultat för det liberaldemokratiska indexet.

7.1. Elektär demokrati

Den första modellen med den elektära demokratin som huvudsakliga förklarande variabeln skattas utifrån följande modell:

$$Tillväxt_{i,t,t+4} = \alpha_1 + \beta_1 EleDem_{it} + \beta_2 Invest_{it} + \beta_3 \ln BNP/cap_{it} + \beta_4 OffUtgit + \beta_5 HumKap_{it} + \varepsilon_{it}$$

Tabell 2: Resultat från regressionsanalys med elektär demokrati som förklarande variabel

Tillväxt	Modell 1 (FE)	Modell 2 (FE)	Modell 3 (FE)	Modell 4 (FE)	Modell 5 (FE)
Elektär demokrati	-0.009 (0.0072)	-0.0067 (0.0078)	0.0106 (0.0092)	0.0144 (0.0092)	0.0018* (0.0116)
Investeringar		0.000881*** (0.002)	0.000805** (0.0002)	0.000947*** (0.0002)	0.000970*** (0.0002)
Inkomst ln(BNP/capita)			0.0506*** (0.0086)	0.0504*** (0.0078)	0.0466*** (0.0080)
Offentliga utgifter				-0.0418 (0.0351)	-0.0174 (0.0341)
Humankapitalindex					-0.0111 (0.0142)
Konstant	0.0125*** (0.0030)	-0.0151** (0.0052)	-0.424*** (0.0711)	-0.416*** (0.0627)	-0.374*** (0.0559)
N	1369	908	908	881	802
R ²	0.009	0.026	0.151	0.164	0.143

Standardfel inom parentes
* $p < 0.05$, ** $p < 0.01$, *** $p < 0.001$

Modell 1 i tabell 2 visar den bivarata regressionen mellan elektär demokrati och tillväxt. Koefficienten för elektär demokrati är negativ vilket tyder på att en ökning i demokrati (demokratisering) leder till en tillväxtminskning. Dock är koefficienten för demokrati inte

signifikant och vi kan därav inte säga att den påverkar tillväxten. I regressionen tillämpas fixed effects. Regressionens konstant är signifikant vid 0,1% signifikansnivå.

Vid kontroll för investeringar i Modell 2 är sambandet fortfarande negativt, dock något mindre än tidigare. Variabeln för investeringar är här positiv, vilket tyder på att en ökning i investeringar leder till en ökning av tillväxten. Variablerna för demokrati är icke-signifikanta. Variabeln för investeringar är signifikant vid 0,1 % signifikansnivå. Nämnvärt är att konstanten nu är negativ och nu signifikant vid 1 % signifikansnivå.

När vi adderar kontrollvariabeln för inkomst Modell 3 är blir sambandet mellan demokrati och ekonomisk tillväxt istället positivt. Detta samband tyder på att demokratisering leder till ökad tillväxt. Effekten av en ökning med en standardavvikelse i demokrati leder alltså till 1% procentökning i tillväxten. Koefficienten är dock fortfarande insignifikant.

Kontrollvariabeln för investeringar är här fortfarande positiv och signifikant vid 1 % signifikansnivå. Även variabeln för inkomst är positiv och signifikant vid 0.1% nivå. Koefficienten för inkomst, 0,0506 innebär att en ökning i inkomst med 1 % leder till en ökning av tillväxten med 0,0506 %. Även konstanten är signifikant vid 0,1 % signifikansnivå.

I Modell 4 har kontrollvariabeln för offentliga utgifter adderats till regressionen.

Koefficienten för offentliga utgifter är här negativ, men icke-signifikant. Detta tyder på att en ökning av andelen offentliga utgifter av BNP har en negativ inverkan på tillväxten.

I Modell 5 kontrolleras även för humankapital. Även denna koefficient är negativ och icke-signifikant. Vid adderandet av denna kontrollvariabel blir dock variabeln för elektär demokrati signifikant vid 5% signifikansnivå. Koefficienten tyder på att en ökning av demokratin med en standardavvikelse leder till en ökning av den genomsnittliga tillväxten över en femårsperiod med 0,18 %. En möjlig förklaring till att förgående regressioner inte är signifikanta kan vara att adderandet av humankapitalet som minskar risken för ett omitted variable bias. Även modellens konstant och variabeln för inkomst är här signifikanta vid 0,1% signifikansnivå. Modell 5 har en förklaringsgrad om 0,143 vilket tyder på att modellen förklarar 14,3% av variationen i tillväxtvariabeln. Vi anser även att multikollineariteten inte är ett stort problem i detta fall då vårt genomsnittliga VIF-värde i modell 5 är 2,11. Vi anser att modell 5 är ger den bästa estimeringen då den har flest antal signifikanta variabler. Dock är förklaringsgraden relativt låg.

7.2. Liberal demokrati

Modellen för att estimeras den liberala demokratins effekt på tillväxt är följande:

$$Tillväxt_{i,t,t+4} = \alpha_1 + \beta_1 LibDem_{it} + \beta_2 Invest_{it} + \beta_3 \ln BNP/cap_{it} + \beta_4 OffUtg_{it} + \beta_5 HumKap_{it} + \varepsilon_{it}$$

Tabell 3: Resultat från regressionsanalys med liberal demokrati som förklarande variabel

Tillväxt	Modell 6 (FE)	Modell 7 (FE)	Modell 8 (FE)	Modell 9 (FE)	Modell 10 (FE)
Liberal demokrati	-0.0071 * (0.0083)	-0.0208 (0.0088)	0.0217 (0.0116)	0.0246 (0.0115)	-0.0102 (0.0133)
Investeringar		0.0008*** (0.0002)	0.0007** (0.0002)	0.0009*** (0.0002)	0.0009*** (0.0002)
Inkomst ln(BNP/capita)			0.0521*** (0.0086)	0.0518*** (0.0078)	0.0471*** (0.0079)
Offentliga utgifter				-0.0415 (0.0347)	-0.0172 (0.0341)
Humankapitalindex					-0.0091 (0.0138)
Konstant	0.0141*** (0.0027)	-0.0126 (0.0053)	-0.433*** (0.0707)	-0.424*** (0.0623)	-0.379*** (0.0558)
N	1369	908	908	881	802
R ²	0.003	0.024	0.154	0.167	0.124

Standardfel inom parentes

* $p < 0.05$, ** $p < 0.01$, *** $p < 0.001$

Resultatet för den bivariata regressionen i modell 6 tyder på ett negativt samband mellan liberal demokrati och tillväxt, vilket även var fallet för den elektära (se tabell 2, modell 1). Till skillnad från den elektära är dock den liberala demokrativariabeln signifikant vid 5% signifikansnivå. Konstanten är här positiv och signifikant vid 0,1% signifikansnivå.

I modell 7 där vi adderar kontrollvariabeln för investeringar som andel av BNP blir dock demokrativariabeln insignifikant. Variabeln för investeringar som andel av BNP är här signifikant vid 0,1 % nivå. Vi ser även att antalet observationer faller kraftigt vid adderandet av kontrollvariabeln för investeringar. Anledning till detta är att data för länder (även historiska sådana) som existerar för tillväxt och demokrativariablerna inte existerar för

investeringsvariabeln. Det gäller i samtliga modeller med både elektär och liberal demokrati är förklarande oberoende variabel.

I modell 8 adderas kontrollvariabeln för inkomst. Inkomstvariabelns koefficient är positivt och tyder på att en ökning med 1 % i inkomst leder till en ökning av den genomsnittliga tillväxten över en femårsperiod med 0,521 %. Både konstanten och variablerna för inkomst och investeringar är här signifikanta vid 1 % respektive 0,1 % signifikansnivå. Demokrativariabeln är fortfarande insignifikant.

I modellerna 9 och 10 förändras inte mycket i regressionsresultatet. De variabler som är icke-signifikanta här är variabeln för liberal demokrati, offentliga utgifter och humankapital. Demokrativariabeln positiv och tyder på att en ökning av demokratin skulle bidra till en ökning av tillväxten med 0,1 procent. När vi adderar kontrollvariabler finns det en risk att dessa fångar upp effekten av demokrativariabeln. När vi studerar demokrativariabeln mellan modell 9 och 10 ser vi att dess koefficient minskar här. Detta menar vi kan vara eftersom humankapitalet fångar upp en stor del av den effekt som demokrati har på tillväxten. Vi anser dock att multikollineariteten inte är ett stort problem i detta fall då vårt genomsnittliga VIF-värde i modell 10 är 2,15. Vi anser således att modell 10 är ger den bästa estimeringen i detta fall, även om demokrativariabeln inte är signifikant. Den enda modellen där den faktiskt är signifikant menar vi har en för låg förklaringsgrad för att dra slutsatser om dess faktiska effekt.

7.3. Summering

I resultaten presenterade ovan i tabell 2 framgår det att elektär demokrati inte är signifikant i någon av modellerna förutom i modell 5. Detta tyder på att den elektära demokratin inte ensam har någon effekt på tillväxten. I tabell 3, modell 6 framgår att den liberala demokratin är statistiskt signifikant på 5% signifikansnivå och därmed ensamt har en negativ effekt på tillväxten i modell 6. Nämnvärt är att förklaringsgraden, R^2 , endast är 0,3 % av variationen inom länder i modell 6. Den förklaringsgrad, R^2 , som visas i tabellerna ovan är alltså förklaringsgraden inom länder och inte totala förklaringsgraden som även fångar hur mycket de fasta effekterna förklarar. Vid adderandet av kontrollvariabeln för investeringar i modell 7 blir denna dock insignifikant.

Kontrollvariabeln för inkomst är i bägge tabeller statistiskt signifikant i samtliga modeller vid en 0,1% signifikansnivå. Vid kontroll för inkomst ser vi att koefficienten för både de demokratiska indexen och för investeringar går ifrån att vara negativa till positiva.

Förklaringsgraden ökar drastiskt jämfört med tidigare modeller och förklarar nu 15,1% i modell 3 respektive 15,4 % av variationen inom länder i modell 8.

Vid adderandet av offentliga utgifter i modell 4 och 9 förändras inte mycket i resultaten. Dock sker en skillnad när vi kontrollerar för humankapital i modell 5 och 10. I detta fall förblir den liberaldemokratiska variabeln insignifikant medan den elektära demokrativariabeln istället blir signifikant vid 5% signifikansnivå. Vi ser att den elektära demokrativariabeln har en positiv påverkan på tillväxten i modell 5. Dock menar vi att förklaringsgraden är relativt låg i denna modell vid 14,3 %.

8. Diskussion

Resultatet av denna studie indikerar att olika typer av demokratisering har olika effekter på tillväxten. Ovan i resultaten ser vi att elektära demokratins effekt på tillväxten i modell 5 är positiv och signifikant då samtliga av våra kontrollvariabler är adderade till regressionsanalysen. Denna modell ger dock en relativt låg förklaringsgrad om 14,3% och påvisar att den genomsnittliga tillväxten över en femårsperiod ökar när ett land demokratiseras. Detta står i linje med det resultat som påvisas i Acemoglu et al. (2016).

Den liberala demokrativariabeln påvisar endast ett signifikant samband vilket är i den bivariata regressionsmodellen (modell 6). Även om detta är ett statistiskt signifikant samband menar vi att förklaringsgraden är såpass låg (0,3 %) att det är svårt att faktiskt dra slutsatsen om att en demokratisering i liberal anda skulle ha en effekt på tillväxten. Denna statistiska signifikans försvinner även när vi adderar kontrollvariabeln för investeringar. En möjlig förklaring till detta är, som argumenterat för tidigare i uppsatsen, att liberala demokratier genom säkerställandet av rättssäkerhet och begränsning av lagstiftande skapar en trygg och stabil miljö för investeringar. Alltså fångar investeringsvariabeln i modell 7 upp den effekt som liberaldemokratiska variabeln i modell 6 har på tillväxten.

Utifrån våra modeller drar vi dock slutsatsen att modell 5 ger den bästa estimeringen, baserat på antal signifikanta variabler, men även förklaringsgraden. Utifrån jämförelsen av regressionerna av liberal och elektära demokratiindexet kan vi därmed dra slutsatsen att den elektära demokratin är mer gynnsam för ekonomisk tillväxt. Detta kan till viss del även få stöd i tidigare forskning (Barro 1990;1994) där man menar att ytterligare demokratisering av demokratiska stater leder till oro för resursfördelning. Vi menar att införandet av den liberaldemokratiska komponenten sker i ett senare skede än det elektära, då etablerandet av en stats demokratiska baskriterier måste ske innan idealkriterierna implementeras.

Våra resultat indikerar att det kan finnas en skillnad i hur demokratins olika dimensioner påverkar tillväxten. Resultaten pekar mot att demokratins baskriterier är en positiv bidragare till tillväxten medan den liberala demokratins idealkriterier inte tyder på någon signifikant effekt. Alltså tenderar länder som ligger högre på det elektära demokratiindexet att ha en högre tillväxt under efterföljande år. Därmed finns det incitament för länder att öka sitt demokratiska kapital för att öka sin ekonomiska tillväxt. Dock fann vi inga bevis för att länder

som ligger hört på det liberala demokratiindexet skulle ha en högre tillväxt under efterföljande år, då vi inte kunde hitta någon signifikant partiell korrelation.

Det går alltid att ifrågasätta den data som används i denna typ av studier. Även den data som ligger till grund för denna uppsats har sina brister, främst baserat på att demokrati som fenomen är svårt att mäta. Vi menar dock att vår data är mer omfattande och rättvisande än Polity, Vanhanen eller Freedom house och därmed ger bättre skattningar.

Något som vi noterar i våra regressionsmodeller är det ständigt sjunkande antalet observationer. Vi ser stora minskningar av antalet observationer (N) i tabell 2 och 3. Både variablerna för demokrati och tillväxt erbjuder data för historiska länder som upphört, vilket inte är fallet för kontrollvariablerna. Detta leder till att vi måste basera våra slutsatser på ett mindre antal observationer. Dock menar vi att vi genom att ha använt låga signifikansnivåer (0,1, 1 och 5 %) kan dra säkra slutsatser trots det minskade antalet observationer.

Sambandet mellan demokrati och ekonomisk tillväxt är komplext. Våra teoretiska modeller är ett försök till att förenkla och förklara detta samband, men att de facto fånga upp alla de mellanliggande mekanismer är näst intill omöjligt. Utifrån våra resultat och den utmaning demokratin står framför idag menar vi att ytterligare studier behövs inom ämnet för att undersöka flera av de mekanismer som inte omfattades i denna studie, bl.a. kolonial historia och inkomstfördelning och hur dessa påverkar det studerade sambandet. Sedan efterkrigstiden har vår vi inte tidigare observerat en så stor minskning i antalet demokratier runtom i världen. Vår förhoppning är att vi ser att den negativa trenden återvänder till det tillstånd man observerade under efterkrigstiden – dels ur ett politiskt men också ur ett ekonomiskt perspektiv.

9. Slutsatser

Sedan länge har man ifrågasatt om demokratin är gynnsamt är ett ekonomiskt perspektiv. Man har ifrågasatt demokratins ineffektiva beslutfattningsprocesser och menat att auktoritära regimer tenderar till att ha en mer effektiv och slagkraftig policyimplementering. Utifrån detta, samt det faktum att man aldrig tidigare observerat så många demokratiska länder som minskat sitt demokratiska kapital har vi valt att undersöka ämnet. I denna uppsats har den centrala betydelsen av demokrati som politiskt styrelseskick på ekonomisk tillväxt undersökts. Utgångspunkten för denna studie var att undersöka huruvida demokratins olika dimensioner har en påverkan på ett lands ekonomiska tillväxt. För att undersöka demokratins dimensioner och dess påverkan har vi valt två dimensioner av demokrati: den liberala och den elektära demokratin. Den liberala demokratin brukar anses spegla ett demokratiskt ideal medan den elektära demokratin brukar ses som uppfyllandet av de baskriterier för att få klassas som demokrati.

En kvantitativ regressionsanalys utfördes för att granska sambandet mellan ekonomisk tillväxt och demokrati. De två demokratiindex som användes i uppsatsen baserat på data hämtad från Varieties of Democracy (V-Dem). För att ta hänsyn till demokratins fördröjda effekt på tillväxten valde vi att beräkna tillväxten som den genomsnittliga tillväxten över en femårsperiod. Tillväxten i denna uppsats definieras alltså som den genomsnittliga förändringen i real BNP per capita under en femårsperiod. Till regressionen adderade vi även en kontrollvariabel för investeringar som andel av BNP, offentliga utgifter som andel av BNP, humankapital och inkomst.

Våra resultat visar inga bevis för att länder vars liberaldemokratiska kapital är högt skulle tendera att ha högre tillväxt. Däremot indikerar resultat att länder med ett högt värde på det elektära demokratiindexet tenderar att uppleva en högre ekonomisk tillväxt. Därav antyder resultaten i studien på att det finns incitament för länder att utöka sitt demokratiska kapital i syfte att öka sin ekonomiska tillväxt.

Studien har i viss mån utvecklat förståelsen för sambandet mellan demokrati och ekonomisk tillväxt. Denna studie ger ytterligare bevis gällande demokratins positiva effekt på tillväxten, men tyder även på att det existerar en skillnad i hur demokratins olika dimensioner påverkar tillväxten.

10. Referenser

- Acemoglu, D., & Robinson, J. A. (2005). *Economic origins of dictatorship and democracy*. Cambridge University Press.
- Acemoglu, D., Johnson, S., Robinson, J. A., & Yared, P. (2008). Income and democracy. *American Economic Review*, 98(3), 808-42.
- Acemoglu, D. (2009). Introduction to Modern Economic Growth. *Princeton University*.
- Acemoglu, D., Naidu, S., Restrepo, P., & Robinson, J. A. (2019). *Democracy does cause growth*. *Journal of Political Economy*, 127(1), 000-000.
- Alesina, A., Özler, S., Roubini, N., & Swagel, P. (1996). Political instability and economic growth. *Journal of Economic growth*, 1(2), 189-211.
- Barro, R. J. (1994). Democracy and growth. *Journal of economic growth*, 1(1), 1-27.
- Barro, R. J. (1996). *Determinants of economic growth: a cross-country empirical study* (No. w5698). National Bureau of Economic Research.
- Barro, R., & Sala-i-Martin, X. (2004). *Economic growth* (2.nd ed.). Cambridge, Mass.: MIT Press.
- Baylis, J., Smith, S. & Owens, P. (2013) *The Globalization of World Politics*. 6th edition. Oxford: Oxford University Press.
- Benhabib, J., & Spiegel, M. M. (1994). The role of human capital in economic development evidence from aggregate cross-country data. *Journal of Monetary economics*, 34(2), 143-173.
- Bergh, A., & Henrekson, M. (2011). Government size and growth: a survey and interpretation of the evidence. *Journal of Economic Surveys*, 25(5), 872-897.
- Busse, M., & Hefeker, C. (2007). Political risk, institutions and foreign direct investment. *European journal of political economy*, 23(2), 397-415.
- Centre for Systemic Peace. (2018). The Polity project: About Polity. Hämtad 2018-01-04 från <http://www.systemicpeace.org/polityproject.html>
- Chambers, S. (2003). Deliberative democratic theory. *Annual review of political science*, 6(1), 307-326.
- Chen, B., Feng, Y., (1996). Some political determinants of economic growth. *European Journal of Political Economy* 12, s. 609-627.

- Chobanov, D., & Mladenova, A. (2009). What is the optimum size of government. *Institute for Market Economics, Bulgaria*, 1-47.
- Clague, C., Keefer, P., Knack, S., & Olson, M. (1996). Property and contract rights in autocracies and democracies. *Journal of economic Growth*, 1(2), 243-276.
- Coppedge, M., Gerring, J., Altman, D., Bernhard, M., Fish, S., Hicken, A., ... & Semetko, H. A. (2011). Conceptualizing and measuring democracy: A new approach. *Perspectives on Politics*, 9(2), 247-267.
- Coppedge, M., Gerring, J., Knutsen, C. H., Lindberg, S. I., Skaaning, S. E., Teorell, J., ... & Gjerløw, H. (2018). V-Dem Codebook v8.
- Dahl, R. A. (1973). *Polyarchy: Participation and opposition*. Yale University Press.
- Diamond, L. (2002). Thinking about hybrid regimes. *Journal of democracy*, 13(2), 21-35.
- Doucouliafos, H., & Ulubaşoğlu, M. A. (2008). Democracy and economic growth: a meta-analysis. *American Journal of Political Science*, 52(1), 61-83.
- Feenstra, Robert C., Robert Inklaar and Marcel P. Timmer. (2015). The Next Generation of the Penn World Table. *American Economic Review*. 105(10). 3150-3182. Hämtad från: www.ggd.net/pwt
- Feng, Y. (1997). Democracy, political stability and economic growth. *British Journal of Political Science*, 27(3), 391-418.
- Gerring, J., Bond, P., Barndt, W. T., & Moreno, C. (2005). Democracy and economic growth: a historical perspective. *World Politics*. 57(03), 323-364.
- Gottfries, N. (2013). *Macroeconomics*. Basingstoke : Palgrave Macmillan
- Herzing, M., Norbäck, P-J. & Persson, L. (2008). Utländska direktinvesteringar: effekter på det inhemska näringslivet.
- Huntington, S. P. (1991). Democracy's third wave. *Journal of democracy*, 2(2), 12-34.
- Iain Cameron. (2014). *An introduction to the European Convention on Human Rights*. 7th Edition. Uppsala: Iustus Förlag AB.
- Lindberg, S. I., & Teorell, J. (2013). Varieties of Democracy (V-Dem): Om att mäta demokrati och diktatur. *Statsvetenskaplig tidskrift*, 115(4), 273-292.
- Lipset, S. M. (1959). Some social requisites of democracy: Economic development and political legitimacy. *American political science review*, 53(1), 69-105.

Mankiw, N. (2013). *Macroeconomics* (8.th ed.). New York : Basingstoke: Worth ; Palgrave Macmillan.

Mitchell, D. J. (2005). The impact of government spending on economic growth. *The Heritage Foundation, 1813*, 1-18.

Nationalencyklopedin. (2018a). Tillväxt. Hämtad 2019-01-03 från:
<https://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/tillv%C3%A4xt>

Nationalencyklopedin. (2018b). Humankapital. Hämtad 2019-01-04 från:
<https://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/humankapital>

Owen, J. M. (1994). How liberalism produces democratic peace. *International security, 19*(2), 87-125.

Przeworski, A., & Limongi, F. (1993). Political Regimes and Economic Growth. *Journal of Economic Perspectives, 7*-3.

Przeworski, A., & Limongi, F. (1997). Modernization: Theories and facts. *World politics, 49*(2), 155-183.

Przeworski, Adam. (2004). "Democracy and Economic Development." 2004. In Edward D. Mansfield and Richard Sisson (eds.), *The Evolution of Political Knowledge*. Columbus: Ohio State University Press.

Regeringskansliet. (2018). *Fakta om mänskliga rättigheter*. Hämtad 2018-12-13 från
<https://www.regeringen.se/regeringens-politik/demokrati-och-manskliga-rattigheter/fakta-om-manskliga-rattigheter/manskliga-rattigheter-demokrati-och-rattstatens-principer/>

Romer, P. M., & Griliches, Z. (1993). Implementing a national technology strategy with self-organizing industry investment boards. *Brookings Papers on Economic Activity. Microeconomics, 1993*(2), 345-399.

Sandelin, B. (2005). *Vad är BNP?*. Göteborg University-School of Economics and Commercial Law/Department of Economics.

Solow, R. M. (1956). A contribution to the theory of economic growth. *The quarterly journal of economics, 70*(1), 65-94.

Studenmund, A. H. (2014). *Using econometrics*. Pearson Education.

Teorell, Jan, Stefan Dahlberg, Sören Holmberg, Bo Rothstein, Natalia Alvarado Pachon & Richard Svensson. (2019). *The Quality of Government Standard Dataset, version Jan19*.

University of Gothenburg: The Quality of Government Institute, <http://www.qog.pol.gu.se>
doi:10.18157/qogstdjan19

Vanhanen, T. (2000). A new dataset for measuring democracy, 1810-1998. *Journal of Peace Research*, 37(2), 251-265.

Varieties of Democracy (V-Dem). (2018). Annual report 2018. Hämtad 2018-10-11 från https://www.v-dem.net/media/filer_public/68/51/685150f0-47e1-4d03-97bc-45609c3f158d/v-dem_annual_dem_report_2018.pdf

Warnling-Nerep, W., Lagerqvist Veloz Roca, A., & Reichel, J. (2011). *Statsrättens grunder* (4th edition). Stockholm: Norstedts juridik.

Westerlund, J. (2005). *Introduktion till ekonometri*. Lund: Studentlitteratur AB.

Wooldridge, J. M. (2015). *Introductory econometrics: A modern approach*. Nelson Education.

World Bank. (2018). GDP (current US\$). Hämtad 2018-12-10 från: <https://data.worldbank.org/indicator/ny.gdp.mktp.cd>